

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4085/2021
10.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Божицара Вујичића, Добриле Страјина и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Вулетић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредног суда у Суботици, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гж рр 536/20 од 01.04.2021. године, на седници одржаној 10.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гж рр 536/20 од 01.04.2021. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Суботици Гж рр 536/20 од 01.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици Прр1 535/2019 од 27.04.2020. године, тужбени захтев је делимично усвојен. Обавезана је тужена да тужиоцу исплати имовинску штету по основу повреде права на суђење у разумном року у износу од 30.792,31 динар на име главног дуга и износ од 79.270,07 динара на име камате обрачунате на главни дуг до дана 11.05.2009. године. У преосталом делу одбијен је тужбени захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ од 30.792,31 динара за период од 11.05.2009. године до исплате, захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ од 79.270,07 динара за период од 11.05.2009. године до исплате и захтев за исплату законске затезне камате на износ исплаћеног потраживања у износу од 4.445,39 динара, за период од 11.05.2009. године до 30.08.2019. године. Обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 23.400,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Захтев тужене за накнаду трошкова је одбијен.

Пресудом Вишег суда у Суботици Гж рр 536/20 од 01.04.2021. године, ставом првим изреке жалба тужиоца је одбијена, жалба тужене је одбијена, и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова састава жалбе у износу од 14.400,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова састава жалбе у износу од 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

У конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној ревизији, на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права. Ово стога што је побијаном правноснажном пресудом, одлучено о накнади имовинске штете, којом је утврђено да је тужбени захтев основан у погледу главног потраживања, а делимично основан у погледу потраживане законске затезне камате на износ главног потраживања, те су о овом праву тужиоца, нижестепени судови одлучили применом одговарајућих одредаба материјалног права, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрју спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 26.03.2019. године. Вредност предмета спора је 114.508,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новачно потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**